

stitutioner, herunder statens vitaminlaboratorium og et eventuelt analytisk-kemisk laboratorium til udførelse af levnedsmiddelundersøgelser, men man finder dog, at de pågældende institutioners arbejde, der er af en mere videnskabelig art, ikke tilstrækkeligt begrundet et lokalemæssigt fællesskab. Man har derfor ment at burde undlade i nærværende lovforslag at optage bestemmelser, der forudsætter et så snævert samarbejde med disse institutioner.“

Bortset herfra er ændringerne ikke af indgribende karakter. Det var oprindeligt foreslået, at indenrigs- og boligministeren skulle kunne fastsætte husholdningsrådets medlemstal uden — som efter den tidligere lov — at være bundet af noget maksimumstal, men dette ændredes under sagens behandling i folkettinget, idet man fandt det heldigst, at rådet blev sammensat på samme måde som hidtil, indtil loven i rigsdagssamlingen 1957—58 påny skal til revision. I overensstemmelse hermed udtog man af lovforslaget ministerens beføjelse til at fastsætte medlems-tallet samt den tidligere gældende bestemmelse om, at ministeren kan give nyopståede organisationer repræsentation i rådet ved siden af de forud repræsenterede organisationer.

Ifølge den tidligere lov skulle rådet have et sekretariat. Bestemmelsen herom er ikke opretholdt i den nye lov, da man har fundet det naturligt, at rådets organisation fastlægges i dets forretningsorden.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, bl. a. fra finanslovdebatten sidste efterår, har det gennem lang tid været overvejet, hvorledes man bedst skulle løse den opgave at skabe *bedre lokaleforhold* for statens husholdningsråd.

På grund af manglen på byggematerialer blev der efter den nugældende lovs vedtagelse i 1948 kun indrettet et forsøgskøkken og et laboratorium i husholdningsrådets hidtidige kontorlokaler i en forretningsjendom på Vestervoldgade.

I den forløbne tid har husholdningsrådet udført et godt arbejde i de lokaler, der har stået til rådighed, men behovet for oplysning om husholdningsforhold har været stadig stigende i befolkningen, hvorfor de husholdnings- og husmoderorganisationer, der er repræsenteret i husholdningsrådet, har stillet stadig større krav til det forsøgs- og oplysningsarbejde, det påhviler rådet at udføre. Indretningen af forsøgslokalerne i de hidtidige kontorlokaler var naturligvis kun tænkt som en rent midlertidig foranstaltning, og de herskende lokaleforhold har på en meget beklagelig måde sat en snæver grænse for det arbejde, husholdningsrådet har kunnet påtage sig.

For at imødekomme de stadig stigende krav til husholdningsrådets arbejde har jeg i de senere år udfoldet bestræbelser for at